

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ वेदीवत्तिलग्नः कशोमध्योयस्याः ॥ १९ ॥ २० ॥ कामंवरं उपाकुरुष्वदेहि संकटात्कष्टात् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सीतालांगलपद्धतिस्ततो
 इतितद्राजवचनं प्रतिश्रुत्याथमंथरा ॥ कैकेयीमभिगम्येदं काले वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ अद्य कैकेयिदौर्भाग्यं राज्ञातेख्यापितं महत् ॥ आशीविषस्त्वांसंक्रुद्ध
 श्रंडोदशतुर्भुगे ॥ १७ ॥ सुभगाखलु कौसल्याय स्याः पुत्रोऽभिषेक्ष्यते ॥ कुतो हितवसौ भाग्यं यस्याः पुत्रो न राज्याभाक् ॥ १८ ॥ सातद्वचनमाज्ञाय सर्वाभरण
 भूषिता ॥ वेदीविलग्नमध्ये विभ्रती रूपमुत्तमं ॥ १९ ॥ विविक्ते पतिमासाद्य हसंती वशुचिस्मिता ॥ प्रणयं व्यंजयंती वमधुरं वाक्यमब्रवीत् ॥ २० ॥ सत्यप्रतिज्ञ
 यन्मे त्वं काममेकं निःसृष्टवान् ॥ उपाकुरुष्वतद्राजं स्तस्मान्मुच्यस्व संकटात् ॥ २१ ॥ राजोवाच वरं ददानिते हंत तद्गृहाण यदिच्छसि ॥ अवध्यो बध्यतां को
 यवध्यः कोऽयमिमुच्यतां ॥ २२ ॥ धनं ददानिकस्याद्यक्रियतां कस्य वा पुनः ॥ ब्राह्मणस्वादिहान्यत्रयत्किंचिद्विद्वत्तमस्ति मे ॥ २३ ॥ पृथिव्यां राजराजोऽस्मि चातुर्वर्ण्य
 स्परक्षिता ॥ यस्ते भिलषितः कामो ब्रूहिकल्याणिमाचिरं ॥ २४ ॥ सातद्वचनमाज्ञाय परिगृह्य नराधिपं ॥ आत्मनो बलमाज्ञाय तत एनमुवाच ह ॥ २५ ॥ आभि
 षेचनिकं यत्ते रामार्थमुपकल्पितं ॥ भरतस्तदवाप्नोतु वनं गच्छतुराघवः ॥ २६ ॥ स तद्राजावचः श्रुत्वा विप्रियं दारुणोदयं ॥ दुःखार्तो भरतश्चेष्टनं किंचिद्वाजहा
 रह ॥ २७ ॥ ततस्तथोक्तं पितरं रामो विज्ञाय वीर्यवान् ॥ वनं प्रतस्थे धर्मात्मा राजा सत्यो भवत्विति ॥ २८ ॥ तमन्व गच्छ लक्ष्मीवान् धनुष्मां लक्ष्मणस्तदा ॥ सीता च
 भार्या भद्रं ते वैदेही जनकात्मजा ॥ २९ ॥ ततो वनं गते रामे राजा दशरथस्तदा ॥ समयुज्यत देहस्य कालपर्यायधर्मणा ॥ ३० ॥ रामं तु गतमाज्ञाय राजानं च तथागतं ॥
 शंसं वतते कृतं ॥ पतिं हत्वा कुलं चेदमुत्साद्य धनलुब्धया ॥ ३१ ॥ गतो दशरथः स्वर्गं वनस्थौ रामलक्ष्मणौ ॥ गृहाण राज्यं विपुलं क्षेमं निहतकंटकं ॥ ३२ ॥ तामुवाच स धर्मात्मानृ
 रित्रं विशोऽध्याय सर्वप्रकृतिसन्निधौ ॥ अन्वयाद्वातरं रामं विनिवर्तनलालसः ॥ ३३ ॥ कौसल्या च सुमित्रा च कैकेयी च सुदुःखितः ॥ अग्रे प्रस्थाप्य यानैः सश
 त्रुघ्नसहितो ययौ ॥ ३४ ॥ वसिष्ठवामदेवाभ्यां विप्रैश्चान्यैः सह सशः ॥ पौरजानपदैः सार्धं रामानयनकांक्षया ॥ ३५ ॥ ददर्श चित्रकूटस्थं सरामं सह लक्ष्मणं ॥
 तापसानामलंकारं धारयंतं धनुर्धरं ॥ ३६ ॥ विसर्जितः सरामेण पितुर्वचनकारिणा ॥ नंदिग्रामेऽकरोद्राज्यं पुरस्कृत्यास्य पादुके ॥ ३७ ॥
 जातत्वादियमपि सीता विदेहापत्यत्वाद्देही ॥ १९ ॥ कालपर्यायधर्मणा नृत्युना ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ चारिष्यं विशोऽध्य इदं कैकेयै वक्तुं ननु मयेति प्रदर्श्य ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥